

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

**WIE OF WAT IS
HET PROFETISCHE BEEST?**

het **GOEDE NIEUWS**

van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 1

JANUARI 1986

Artikelen:

Wie of wat is het profetische beest?	1
Bent u bereid te veranderen?	5
Verheug u in Gods sabbat	8
„Zalig de reinen van hart”	13
Beproeft alle dingen: De christelijke roeping	16
Stel je liefde op de proef	18

VOORPAGINA: De bijbelse profetieën spreken in symbolen over een mysterieus beest dat de gehele wereld overheerst en de spil is van wereldschokkende gebeurtenissen die spoedig uw leven zullen beïnvloeden! Wie is dit beest, en wat zal er in de komende jaren op het wereldtoneel plaatsvinden? Op pagina 1 begint de eerste aflevering van Herbert W. Armstrong's nieuwe boekje *Wie of Wat is het Profetische Beest?* Illustratie door C. Winston Taylor.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling
Robert C. Taylor

UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Wie of Wat is het Profetische Beest?

De bijbelse profetieën onthullen gebeurtenissen in onze tijd, wereldschokkende gebeurtenissen die binnenkort ons leven zullen veranderen. Een belangrijke wereldschokkende gebeurtenis wordt voorspeld in de symbolische taal van een mysterieus, de wereld beheersend, wild beest.

Herbert W. Armstrong

Wie of wat is het wilde „beest” van het boek Openbaring, hoofdstuk 13 en 17? Wat onthullen de bijbelse profetieën over de huidige wereldgebeurtenissen die naar Armageddon en het einde van dit tijdperk leiden?

Deze artikelenreeks handelt over regeringen en oorlogen die onze wereld definitief ten einde zullen brengen.

De Bijbel is Gods boek van geschiedenis, profetie en geopenbaarde kennis van Gods doel en meesterplan voor de mensheid vanaf het begin tot in de eeuwigheid.

De Bijbel is echter allereerst een boek over het uitverkoren volk Israël, en over andere naties die met Israël in direct contact kwamen.

Wij weten weinig over naties, en over de vraag of er wel naties op

aarde waren, vóór de Zondvloed. Spoedig na de Zondvloed evenwel stichtte Nimrod de stad-staten Babylon, Nineve en andere. In de loop

Te beginnen in dit nummer publiceert Het Goede Nieuws in afleveringen het nieuwste boekje van hoofdredacteur Herbert W. Armstrong, Wie of Wat is het Profetische Beest?

van de tijd ontstonden er in het Midden-Oosten naties zoals Egypte, Assyrië, Babyloonië, de Aramese staten, Israël, Phoenicië en andere. Tegen het einde van de zevende eeuw v. Chr. had koning Nebukadnezar het eerste wereldrijk ofwel de eerste volkerenunie gesticht.

De Bijbel openbaart inderdaad zowel de geschiedenis van de profetieën over het systeem van de heidense wereldrijken vanaf het Babylon van Nebukadnezar tot aan de Wederkomst van Christus, als de geschiedenis en de nog tot de toekomst behorende profetieën

met betrekking tot Israël. Deze artikelenreeks handelt over de ware betekenis van deze beide volkerensystemen, en de betekenis daarvan voor ons nu, en bovendien over wat er voor de nabije toekomst is geprofeeteerd.

Allereerst de vraag wie of wat het mysterieuze wilde beest uit Openbaring 13 en 17 is. Wie zijn teken

draagt, zal de zeven laatste PLAGEN moeten ondergaan! Is het een geheimzinnige supermens, een werelddictator die nog aan de dag moet treden? Is het de antichrist — of een regering — of een kerk?

DE BELANGRIJKSTE vraag op dit moment is: Wat, of wie, zijn het BEEST, het BEELD van het beest en het MERKTEKEN van het beest, waarover in het boek Openbaring wordt gesproken? Wat dit geheimzinnige beest, wat het verbijsterende beeld, wat het mysterieuze merkteken ook mogen zijn, wij moeten het te weten komen!

Want de mensen van onze huidige generatie die dit beest of zijn beeld aanbidden, of zijn merkteken ontvangen, zullen de onbeschrijflijke marteling van de zeven laatste plagen ondergaan!

Onwetendheid zal geen excuus zijn! „Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis”, zegt de Eeuwige in Hosea 4:6. En de beschrijving van de wachter uit Ezechiël laat zien dat degenen die onwetend zijn omdat zij niet werden gewaarschuwd, desondanks zullen lijden (Ezech. 33:6; 3:18). God verwacht van de geestelijke leider van zijn volk dat hij Gods „wachter” is (Ezech. 33:7) en het volk waarschuwt.

De tijd is nabij! De plagen van Gods toorn zullen weldra worden uitgegoten, onvermengd en onverdund — en ongeremd — over een onopmerkbare, God-tartende wereld, en een zorgeloze, lauwe, onverschillige christenheid!

Wie zullen de plagen ondergaan?

Luister! In de Apokalyps of het boek Openbaring beschrijft Johannes de laatste waarschuwingsboodschap: „Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid” (Openb. 14:9-10).

Deze verbazingwekkende profetie is uiterst belangrijk, want zij openbaart van tevoren gebeurtenissen die nu in onze tijd aanstaande zijn.

Luister nogmaals! In een visioen van de verschrikkelijke „dag des Heren” ziet Johannes hoe deze plagen beginnen neer te dalen! „En de zeven

engelen, die de plagen hadden, kwamen uit de tempel... En de eerste ging heen en goot zijn schaal uit op de aarde, en er kwam een boos en kwaadaardig gezwel aan de mensen, die het merkteken van het beest hadden en die zijn beeld aanbaden” (Openb. 15:6; 16:2)!

Alles wijst erop dat deze dingen gaan gebeuren en, vrijwel zeker in de komende jaren, de wereld zullen onderdempelen in de hevigste en krankzinnigste angsttoestand van ooit!

Degenen die de toorn van de almachtige God ondergaan worden beschreven als degenen die het beest of zijn beeld aanbidden of zijn merkteken dragen.

Het heeft geen zin zich voor te stellen, zoals zo velen doen, wat het merkteken van het beest zou kunnen zijn.

Deze profetieën zijn waarachtig. De vervulling ervan is aanstaande. Omdat deze en andere profetieën tot op heden nooit werden begrepen, negeren zelfs kerken, theologen en evangelisten de profetieën in het algemeen, en deze spoedig in vervulling gaande profetieën in het bijzonder. Teveel mensen trachten zich er in gedachten een voorstelling van te maken. Maar God zegt: „Mijn gedachten zijn niet uw gedachten” (Jes. 55:8).

Wij kunnen dit met ons verstand niet doorgronden. Wij staan oog in oog met een harde werkelijkheid, niet met een onwettelijk sprookje! Er is slechts één manier om achter de waarheid te komen. En dat is zorgvuldig, nauwlettend, in voortdurend gebed, met een open geest, in overgave aan en onder leiding van de heilige Geest, alle getuigenissen in alle bijbelpassages die over deze kwestie handelen te bestuderen.

Wij kunnen niet vaststellen wat het merkteken van het beest is, voordat wij hebben geleerd wat, of wie, het beest is! Het betreft immers het merkteken van het beest. Wie, wat is dan het beest?

De bijbelse beschrijving van het beest

Het beest, het beeld van het beest en het merkteken van het beest worden alle in de eerste plaats beschreven in het 13e hoofdstuk van Openbaring.

Bestudeer deze bijbelse beschrijving nauwkeurig. De apostel Johannes ontving deze boodschap ten behoeve van u en mij in deze tijd. In het visioen zag hij „uit de zee een beest opkomen met tien horens en zeven koppen, en op zijn horens tien kronen en op zijn koppen namen van godslastering. En het beest, dat ik zag, was een luipaard gelijk, en zijn poten als van een beer en zijn muil als de muil van een leeuw. En de draak gaf hem zijn kracht en zijn troon en grote macht” (Openb. 13:1-2).

De meesten die anderen over deze onderwerpen onderwijzen en bepreken zien deze beschrijving geheel over het hoofd. Want deze beschrijving IDENTIFICEERT het beest.

Als het beest een geheimzinnige superman of antichrist is die spoedig als werelddictator zal verschijnen, zal het inderdaad een eigenaardig individu zijn, want hij zal zeven koppen en tien horens hebben! Hebt u ooit iemand gezien met zeven hoofden, en met 10 horens die op een van zijn hoofden groeiden? En hebt u ooit iemand gezien die op een luipaard leek, en kunt u zich een supermens voorstellen die de poten van een beer, en de muil van een leeuw zal hebben? En zal hij verschijnen door uit een oceaan op te rijzen?

Dit zijn vanzelfsprekend allemaal symbolen. Het woord *beest* alleen al is een symbool. En ons probleem is het interpreteren van de symbolen, want zij staan voor werkelijke, letterlijke zaken. De mens echter kan bijbelse symbolen niet verklaren. Wanneer wij evenwel eenmaal weten wat de koppen en de horens zijn, en wat de poten van de beer, de muil van de leeuw en de gelijkenis met een luipaard betekenen, dan kunnen wij weten wat, of wie, het beest in werkelijkheid is!

Wat wij willen beklemtonen is dat de Bijbel zijn eigen symbolen interpreteert!

Als wij de waarheid willen weten, moeten wij ons uitsluitend door de bijbelse verklaring laten leiden, en niet door de interpretaties en denkbeelden van de mens.

De Bijbel zelf vertelt ons inderdaad wat zij voorstellen!

In het zevende hoofdstuk van Daniël vinden wij precies deze zelfde symbolen beschreven. Ook hier is er

sprake van de dieren, de zeven koppen, de 10 horens; ook hier zijn de leeuw, de beer en de luipaard. En hier vertelt de Bijbel ons wat deze symbolen voorstellen.

God had Daniël inzicht in dromen en gezichten gegeven (Daniël 1:17). En Daniël had een droomgezicht (Daniël 7:1) waarin hij vier grote dieren zag (vers 3). En let erop dat de dieren, evenals in Openbaring, uit de zee kwamen.

Het eerste leek op een „leeuw” (vers 4), het tweede

vierde koninkrijk, dat op aarde zal zijn.” Merk op dat het woord *koningschap* of (*koninkrijk* (zie *Statenvert.*) ook wordt gebruikt om de dieren in de verzen 18, 22, 24 en 27 te verklaren.

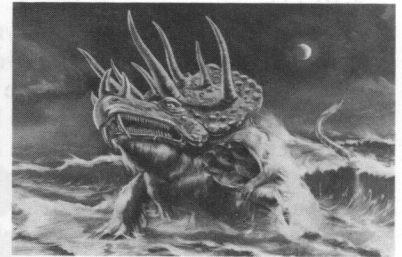
Wat betekenen nu de 10 „horens”?

Zie vers 24: „En de tien horens —

Identificatie van de koninkrijken

Deze zelfde vier over de wereld regerende heidense koninkrijken worden beschreven in het tweede hoofdstuk van Daniël. Nebukadnezar, de koning van het Rijk der Chaldeeën, die de Joden had gevangengenomen, had een droom waarvan God de betekenis openbaarde aan Daniël.

De droom wordt beschreven in vers 31-35. De koning zag een groot beeld. Het hoofd ervan was van goud, de borst en

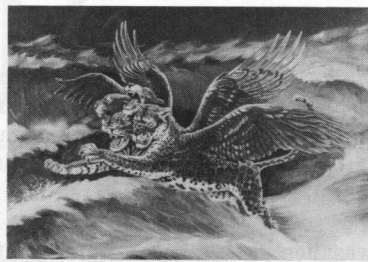
leek op een „beer” (vers 5), het derde op een „panter” of luipaard (vers 6) en het vierde was zo vreselijk en schrikwekkend dat het niet met enig wild dier dat op aarde bekend is kon worden vergeleken (vers 7).

In de beschrijving was er slechts één kop op de leeuw, één op de beer en één op het vierde dier; maar het derde dier, de luipaard, had vier koppen — zeven koppen in totaal! En uit dit grote en vreselijke vierde dier groeiden tien horens!

Let nu op het laatste deel van vers 16. Hier komt de interpretatie! De vraag is nu of wij deze bijbelse interpretatie van de zeven koppen, de 10 horens, de leeuw, de beer en de luipaard willen aanvaarden.

„Die grote dieren, die vier, zijn vier koningen die uit de aarde zullen opkomen”, aldus de interpretatie van vers 17.

Het woord *koning* is synoniem met *koninkrijk*, en wordt alleen gebruikt in die zin dat de koning het koninkrijk waarover hij regeert vertegenwoordigt, want in vers 23 lezen wij: „Dat vierde dier is het

uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan.”

Merk op dat de 10 horens, of 10 opeenvolgende koninkrijken of regeringen, **UIT EEN KONINKRIJK** voortkomen, niet uit een mens of een supermens. Dit alleen al maakt duidelijk dat het beest geen mysterieuze persoon, een supermens, is die nog moet komen. Ook dat het beest geen kerk is, zoals sommigen beweren, want er zijn uit een kerk nooit 10 koninkrijken voortgekomen, en dat zal ook nooit gebeuren.

En aangezien „koning” in deze profetieën alleen staat voor het koninkrijk dat deze vertegenwoordigt, en aangezien deze woorden onderling verwisselbaar zijn, volgt hieruit dat deze 10 horens 10 opeenvolgende koninkrijken zijn die ontstaan uit het vierde koninkrijk dat over de aarde zou heersen!

de armen waren van zilver, de buik en de lendenen van koper, de benen van ijzer en de voeten en tenen deels van ijzer en deels van leem. Tenslotte trof een steen, zonder toedoen van mensenhanden, op bovennatuurlijke wijze, het beeld aan

zijn voeten en tenen. Het werd verbrijzeld en als kaf door de wind weggevoerd. De steen die het verbrijzeld had, werd vervolgens tot een grote berg, die de gehele aarde vulde.

„Dit is de droom,” zegt Daniël, vanaf vers 36; „en de uitlegging daarvan zullen wij de koning zeggen: . . . Gij zijt dat gouden hoofd. Doch na u zal een ander koninkrijk ontstaan, geringer dan het uwe; en, weer een ander, een derde koninkrijk, van koper, dat heersen zal over de gehele aarde; en een vierde koninkrijk zal hard zijn als ijzer; juist zoals ijzer alles verbrijzeld en vermorzelt; en gelijk ijzer, dat vergruizelt, zal dit die alle verbrijzelen en vergruizelen” (vers 36-40).

De steen die het beeld aan de tenen trof, vindt men geïnterpreteerd in het 44e vers: „Maar in de dagen van die koningen zal de God des

hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid."

De steen is Christus en zijn Koninkrijk dat over de wereld zal regeren. De interpretatie van de steen wordt op vele plaatsen in de Bijbel gegeven. „Jezus Christus, de Nazoreër... is de steen, door u, de bouwlieden versmaad, die nochtans tot hoeksteen is geworden" (Hand. 4:10-11).

En zo zien wij dat hier, op symbolische wijze, vier universele, over de wereld regerende, heidense koninkrijken worden beschreven. Deze beginnen met het Chaldeeuwse Rijk, dat de Joden in gevangenschap naar Babylon voerde.

God had het oude Israël beloofd dat het als het zijn geboden zou onderhouden, Hem als volk zou gehoorzamen, zou uitgroeien tot een menigte volken — of een wereldrijk — dat de gehele aarde zou beheersen. Op grond van ongehoorzaamheid zou het echter door heidense volken worden gevangengenomen (Leviticus 26 en andere profetieën).

Het oude Israël was generaties- en eeuwenlang beproefd. Het was ongehoorzaam geweest. Nu was het gevangengenomen door Nebukadnezar, die het eerste wereldrijk had opgericht.

Maar, zoals God openbaarde door Daniël, in hoofdstuk 2, was Hij het die deze wereldheerschappij aan deze opeenvolging van heidense rijken verleende. Deze worden gecontinueerd in de vorm van vier grote universele koninkrijken, en uit het vierde ontstaan 10 opeenvolgende regeringen. Deze blijven bestaan tot de tijd van de Wederkomst van Christus en de vestiging van het Koninkrijk van God dat de gehele aarde zal vullen en eeuwig zal duren.

Het vierde dier

Hier in Daniël 2 worden duidelijk dezelfde vier universele, heidense wereldmachten beschreven als geschiedt door de vier dieren in Daniël 7. En dit droom-beeld geeft aan welke dat zijn. Het eerste was het koninkrijk van Nebukadnezar, het

Rijk der Chaldeeën, dat, naar de naam van de hoofdstad ervan, „Babylon" wordt genoemd (625-539 v. Chr.).

Het tweede koninkrijk, dat toen volgde, was, zoals wij uit de geschiedenis weten, het Perzische Rijk, 558-330 v. Chr., dat uit Meden en Perzen bestond.

Alle kenners van Oude Geschiedenis weten dat het derde wereldrijk Griekenland of Macedonië was onder Alexander de Grote, die in 333-330 v. Chr. het grote Perzische Rijk veroverde. Maar na zijn snelle verovering leefde Alexander maar een klein jaar, en zijn vier generaals verdeelden zijn reusachtige rijk in vier gebieden: Macedonië en Griekenland, Thracië en West-Azië, Syrië en het gebied ten oosten van de Indus, en Egypte. Dit waren de vier koppen van het derde beest van Daniël 7.

En het VIERDE KONINKRIJK dat zich vanuit Rome uitbreidde en geleidelijk deze vier delen één voor één opslokte — „vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk" — was het ROMEINSE RIJK (31 v. Chr. tot 476 n. Chr.).

Het had alle andere opgeslokt, hun gehele territorium bezet, en was groter en sterker dan zij alle. Het bezat de koninklijke luister van het oude Babylon, en had aldus de kop — het sterkste deel — van de leeuw. Het bezat de massaliteit en de macht van het talrijke leger van het Perzische Rijk — gesymboliseerd door de poten, het krachtigste deel van de beer. Het was het grootste oorlogsapparaat dat de wereld ooit had gezien. En het bezat bovendien de snelheid, de sluwheid, en de wreedheid van het leger van Alexander, gesymboliseerd door de luipaard.

Dit vierde dier verschilde dus van elk ander dier op aarde. Het was sterker, groter, verschrikkelijker dan enig ander dier.

En zo ziet Johannes in Openbaring 13 dus niet vier dieren, maar één. Niet een luipaard, maar een luipaard gelijk — daar het al de sluwheid, wreedheid en snelheid ervan bezat. Het bezat evenwel tevens de hoofdkenmerken van de twee andere zeer sterke dieren: de poten van een beer en de muil van een leeuw.

Het vierde dier uit Daniël, het Romeinse Rijk, had de drie voorafgaande dieren opgeslokt en omvatte

ze daardoor. Het omvatte dan ook alle zeven koppen. Ook het beest van Johannes heeft zeven koppen. Alleen het vierde dier van Daniël had 10 horens en ook het beest van Johannes heeft 10 horens.

Als wij dus bereid zijn ons slechts door de bijbelse beschrijving van dit beest te laten leiden en de Bijbel de symbolen laten uitleggen die worden gebruikt om het te beschrijven, dan komen wij tot de onontkoombare conclusie dat het beest uit Openbaring 13 het Romeinse Rijk is, dat bestond van 31 vóór tot 476 na Chr.!

Natuurlijk interpreteren vele, wild en zijd verbreide en gepubliceerde theorieën dit beest op een andere manier: sommige interpreteren het als een kerk, sommige als een geheimzinnige, individuele superman die nog komen moet. Deze theorieën kunnen echter niet de test doorstaan door van toepassing te zijn op alle symbolen die dit beest beschrijven.

Het beeld van Nebukadnezar beschrijft met de twee benen de twee delen van het Romeinse Rijk ná 330 n. Chr.: het Westelijke met Rome, en het Oostelijke met Constantinopel als hoofdstad.

Ook Johannes beeldt dit beest uit niet als een kerk of als een individuele supermens, maar als een machtige regering met een groot leger. Immers, men aanbad het beest en zei: „Wie kan er oorlog tegen voeren?" (Openb. 13:4.)

De symboliek van de horens

Laten wij nu kijken naar de symboliek van de horens van het vierde dier uit Daniël 7 en het beest uit Openbaring 13.

De 10 horens symboliseren hetzelfde: de 10 stadia van de regering die voortkwam uit het Romeinse Rijk na de val ervan in 476. „En de tien horens — uit dat koninkrijk [het vierde — het Romeinse Rijk, 31 v. Chr. tot 476 n. Chr.] zullen tien koningen opstaan... En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel [niet in de hemel] zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten" (Dan. 7:24, 27).

De 10 horens zijn dus 10 koninkrijken die uit het vierde koninkrijk, het Romeinse Rijk, zullen verrijzen. Deze koningen, of
(Zie verder pagina 20)

BENT U BEREID TE VERANDEREN?

Uw eeuwigheid hangt af van wat u met geopenbaarde waarheid doet, van uw bereidheid om te veranderen. Lees dit artikel en neem het ter harte.

Roderick C. Meredith

Tallose mensen lezen DE ECHTE WAARHEID en de direkte bijbelse artikelen die in dit tijdschrift HET GOEDE NIEUWS verschijnen.

Miljoenen mensen hebben boekjes en artikelen gelezen die de waarheid aantonen over het bestaan van hun goddelijke hemelse Vader, de Schepper, die hun iedere ademtucht geeft — en

zij hebben de volslagen dwaasheid van de evolutiefantasie en andere valse leerstellingen ingezien.

Vele regeringsleiders, opvoedkundigen, advocaten, rechters, zakenlieden en vooraanstaande personen uit de amusementswereld behoren tot degenen die hebben gehoord, die hebben gelezen en die verbaasd hebben gestaan.

Ieder jaar sluiten zich nog eens

miljoenen mensen over de gehele uitgestrekte aarde bij hen aan, doordat zij door dit werk zijn getroffen.

Ja, zij luisteren, zij lezen en zij spreken erover, maar wat zullen zij ermee doen? Wat zult u ermee doen?

God zegt: „En zij komen bij u als in een volksoploop, zetten zich voor u neer, als mijn volk, en horen uw woorden, maar doen er niet naar; woorden van liefde zijn in hun mond, maar hun hart gaat uit naar hun

woekerwinst. Zie, gij zijt voor hen als een liefdeslied, schoon van klank, passend bij snarenspeel. Zij horen uw woorden, maar doen er geenszins naar. Doch als het komt — en het komt! — dan zullen zij weten, dat er in hun midden een profeet is geweest” (Ezech. 33:31-33).

Wat zal ervoor nodig zijn dat u werkelijk aandacht besteedt aan en handelt naar de kennis die u door middel van DE ECHTE WAARHEID en HET GOEDE NIEUWS ontvangt? In hoeverre zal geprofeteerde bovenna-tuurlijke straf u persoonlijk moeten treffen, voordat u bereid bent uw wegen te veranderen en God te gehoorzamen?

Want dat is de sleutel: uw bereidheid om te veranderen.

De meeste mensen zijn overtuigd door wat zij in HET GOEDE NIEUWS lezen — zij weten dat het goed is. Maar zij weigeren hun levenswijze te veranderen.

Toch is, in dit tijdperk meer dan in alle andere, de sleutel tot ons voortbestaan onze bereidheid om te veranderen en de waarheid, die God door zijn dienaren in deze eindtijd openbaart, aan te nemen en te gehoorzamen.

Onze houding: sleutel tot overleven

Door de eeuwen heen heeft iedere ware dienaar van God een boodschap van verandering gepredikt. De reden hiervoor is dat de mens altijd geneigd is de weg van de menselijke natuur te gaan: de weg van ijdelheid, zelfzucht, begeerte, haat en oorlog.

Haast als één man hebben deze dienaren van God de nationale misdaden en zonden van hun volk met nadruk bekendgemaakt, niet alleen uit gerechtvaardigde verontwaardiging of toorn, maar ook uit een diepe, persoonlijke bezorgdheid.

Ezechiël riep uit: „Waarom toch zoudt gij sterven, huis Israëls?” (Ezech. 18:31), en Jeremia klaagde: „Immers niet van harte verdrukt en bedroeft Hij [God] de mensenkinderen” (Klaagl. 3:33).

Grote patriotten als zij allen waren, hadden zij scherp inzicht in de weerzinwekkende excessen en zonden van hun volk. Door middel van Gods speciale openbaring zagen zij

de geprofeteerde straffen die deze mensen over zichzelf brachten. En zij drongen er bij hun volk, dat zij liefhadden en met geheel hun hart wilden dienen, op aan zich van hun zonden te bekeren, te veranderen.

Zij reageerden op de smeking van mensen die ontelbare problemen hadden, mensen die zeiden: „Hij geeft slechts af op het volk, en biedt nooit oplossingen aan!”

Maar zij boden wel oplossingen aan — verstreckende oplossingen voor de wereldproblemen, en voor de problemen van het individu, door Gods eigen antwoord te geven.

Het antwoord is zich bekeren, bereid zijn te veranderen. Want zich

Weigeren wij misschien ook om te veranderen? Lijkt het ons te moeilijk om ons van onze levenswijze af te keren?

bekeren betekent niet alleen spijt hebben, het betekent zoveel spijt hebben dat wij bereid zijn op te houden met het doen van wat verkeerd is en ons om te draaien en de andere kant op te gaan. Ware bekering brengt een ware verandering met zich mee.

Toen Johannes de Doper de komst van Christus voorbereidde, predikte hij in de woestijn van Judea: „Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen” (Matth. 3:1-2).

Spoedig daarna begon Jezus met zijn predikambt en maakte het Evangelie van de komende regering of heerschappij van God bekend: „De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie” (Markus 1:14-15).

Telkens opnieuw waarschuwde Jezus de mensen dat de enige manier waarop zij konden worden behouden was zich af te keren van de wegen, gewoonten en gebruiken van de mensen om hen heen en God te gaan gehoorzamen. Hij waarschuwde: „Nee, zeg Ik u, maar als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3, 5).

Toen de nieuwtestamentische Kerk begon, zette de geïnspireerde Petrus de weg van behoud uiteen: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:38).

En opnieuw: „Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren” (Hand. 3:19).

Iemand die bekeerd is heeft oprecht en actief berouw over zijn vroegere ongehoorzaamheid aan de ware God, en heeft vervolgens zijn levenswijze, zijn gewoonten en gebruiken veranderd om zich naar Gods wil te voegen.

Hebben wij opgemerkt dat de artikelen in HET GOEDE NIEUWS ons voortdurend de gewoonten, gebruiken en opvattingen van deze wereld tonen die strijdig zijn met de geboden van God? Hoe staat het met de dagen die wij zouden moeten heiligen? Met het loon, het ware doel, van de christen? Met de voortdurende vermaningen onze wil over te geven en de geboden van God te gehoorzamen, alle geboden? Met het onderwijs over hoe wij naar ieder woord van God moeten leven?

Doen wij werkelijk iets met deze kostbare kennis die God ons geeft?

Te „zwak” om te veranderen?

Hier volgt een brief, die typerend is voor vele, van iemand die weet dat hij zou moeten veranderen:

„Ik waardeer de publikaties die u mij de afgelopen twee jaar hebt gezonden ten zeerste. Ik heb veel geleerd en misschien ben ik dicht tot het punt gekomen mijn gehele zelf aan God te geven. Het is jammer dat ik tekortschoot. Aangezien ik deze herfst naar de Oklahoma State University ga, denk ik dat uw materiaal verder verspild zal zijn. Ik kan duidelijk zien dat de materialistische aantrekkingskracht en de maatschappelijke invloed, in het bijzonder van mijn kamergenoten, mij ertoe zullen brengen het naast me neer te leggen. Zoals u waarschijnlijk wel ziet, ben ik niet al te bezorgd om Gods toorn. Ik leg de kwestie naast me neer en

denk: 'God zal mij er vroeg of laat wel doorheen halen.'

„Op zijn minst weet ik waarheen ik moet vluchten wanneer de tijden slecht worden. Dat is bijna alsof ik iets voor niets wil krijgen, nietwaar? Ik heb geen excuus. Ik heb de waarheid gezien maar er geen rekening mee willen houden. U zult mij in ieder geval niet bij een demonstratie van de universiteit zien. Ik ben niet ontgoocheld en op zoek naar een oplossing voor de ellende van de mensheid. Ik heb het antwoord door uw werk gevonden. Ik ben niet verward. Ik ben slechts zondig. Het is jammer dat uw publikaties moesten worden verspild. Ik ben nu eenmaal menselijk.”

Weigeren wij misschien ook om te veranderen? Lijkt het ons te moeilijk om ons van onze levenswijze af te keren en ons aan Gods levenswijze te onderwerpen?

Wij behoren te beseffen dat dit op zich een deel van de menselijke natuur is waarvan wij ons moeten afkeren. God zegt: „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?” (Jer. 17:9.)

God beschrijft hier het soort natuur dat wij bezitten. Wij veranderen niet graag. Wij vinden het niet prettig te moeten erkennen dat onze religie en onze levenswijze verkeerd zijn geweest.

Merk echter op wat God zegt over de natuurlijke, vleeselijk gerichte geest van de mens: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7). En in het vorige vers zegt God: „de gezindheid van het vlees is de dood.”

De Bijbel verklaart dus dat de sleutel tot ons voortbestaan onze bereidheid is ons af te keren van onze eigen wegen, en onze eigen denkbeelden, gewoonten en overtuigingen te veranderen zodat ze werkelijk overeenkomen met Gods wegen zoals die in de Bijbel worden onderwezen.

Gods waarheid brengt verantwoordelijkheid met zich mee

God heeft miljoenen van ons getoond dat dit zijn werk is, dat Herbert W. Armstrong zijn ware dienaar is. Wij worden door o.a. HET GOEDE NIEUWS voortdurend aangespoord de

Tien Geboden letterlijk te gehoorzamen, zoals Gods bedoeling was, zijn dagen te heiligen, en ons af te keren van heidense religieuze voorschriften, gebruiken en tradities.

Velen van ons echter blijven gewoon op hun gemak zitten luisteren en zeggen: „Ik ben het wel met meneer Armstrong eens maar ik zie niet in dat ik er verder nog iets mee moet doen.”

God zegt echter: „Want niet de hoorders der wet zijn rechtvaardig bij God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden” (Rom. 2:13). En: „Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde” (Jak. 4:17).

Over het algemeen weten wij als

Wat wij onderwijzen is bewezen. Deze dingen alleen maar te weten zal ons echter van weinig nut zijn. Wij behoren ook naar de waarheid te handelen.

lezer van HET GOEDE NIEUWS, echt wel wat wij zouden moeten doen. Wij weten wel dat we een begin zouden moeten maken met te handelen naar de kennis die wij door Gods werk hebben gekregen.

Wij weten dat zelfs meer kostbare kennis van Gods waarheid beschikbaar is door de gratis boekjes te bestuderen die over vele onderwerpen worden aangeboden. Wij weten dat wij met nog meer geestelijke waarheid kunnen worden gevoed door de Bijbelcursus van Ambassador College te doen en ernaar te handelen.

Wij weten waar de waarheid beschikbaar is. Wij weten dat er vandaag niemand anders op aarde is die de Bijbel werkelijk duidelijk maakt, en de grote belangrijke gebeurtenissen in de wereld in hun ondubbelzinnige, profetische betekenis verklaart.

Gaan wij tot actie over als er nog tijd is?

Hoe zullen wij ons voelen wanneer de zaken waarover wij hebben gelezen plotseling werkelijkheid worden?

Hoe zullen wij ons dan voelen, terwijl wij al deze tijd al van deze dingen op de hoogte waren, en wisten dat wij God moesten gehoorza-

men en moesten handelen naar de kennis die Hij ons openbaarde — maar in plaats daarvan koppig geweigerd hebben onze wegen te veranderen om op tijd onder zijn bescherming te komen?

Zullen wij reageren zoals de man die ons deze brief schreef? „Ik ben geen christen. Er is een echte man voor nodig om er een te zijn. Ik bid niet. Ik heb nog nooit van mijn leven gebeden. Ik had de kans lid te worden van een kerk, maar de manier waarop zij het aan de man brachten leek mij niet juist. Ik had de kans de weg van evolutie te gaan, maar het leek niet juist.

„Toen ik de waarheid onder de ogen kreeg, was ik niet zodom dat ik haar niet herkende. Ik help dit werk financieel ondersteunen omdat ik er voor 100 procent in geloof. Maar denkt u alstublieft niet dat ik bid. Ik kan me niet genoeg vernederen.”

Schokkend? Inderdaad, als wij begrijpen wat er op het spel staat.

De God van de Bijbel verklaart: „... op zulken sla Ik acht: op de ellendige, de verslagene van geest en wie voor mijn woord beeft” (Jes. 66:2).

Wij dagen u uit te bewijzen wat wij over wereldgebeurtenissen en de vervulling van bijbelse profetieën zeggen. Want wat wij zeggen, is bewijsbaar en bewezen.

Maar louter kennis van deze dingen zal ons van weinig nut zijn. Wij behoren ook naar de waarheid te handelen. Wij behoren naar Gods wetten te leven. Wij moeten onze levenswijze veranderen en in overeenstemming brengen met het voorbeeld en de leerstellingen van de ware Jezus Christus van de Bijbel.

Hebben wij, in het belang van ons leven en de eeuwigheid, de moed en de vastberadenheid om deze verandering aan te brengen? □

FOTORECHTEN: Pag. 1 en 4: illustraties C. Winston Taylor. Pag. 5: illustratie Terry Smith. Pag. 8: Comstock. Pag. 11: G.A. Belluche Jr. Pag. 13: Bill Strode — Sygma/Humana. Pag. 18 en 19: Hal Finch. Achterpagina: Stan Gorman.

**Verheug u in
Gods sabbat**

*In dit artikel komen enkele principes
aan de orde die ons in staat stellen Gods sabbat
te houden zoals Hem voor ogen stond.*

Jezus Christus heeft gezegd: „De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat” (Markus 2:27).

Hij zei niet dat de sabbat gemaakt was voor de Jood, maar voor de mens — voor alle mensen, overal ter wereld.

De sabbat is dus voor de mens gemaakt, en wel in dezelfde periode als de mens gemaakt is: in de scheppingsweek. Lees het verslag in Genesis 2:2-3:

„Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht.”

In Exodus 20:8-11 lezen wij de instructies van God met betrekking tot de sabbat, het vierde van de Tien Geboden:

„Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die.”

De sabbat, een bijzonder teken

De sabbat heeft voor God een speciale betekenis. Het is een gedenkteken van de schepping — een bijzonder teken dat God identificeert als de Schepper en de mensen die deze dag houden als zijn volk. Lees Exodus 31:14-17:

„Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u... De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vie-

ren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept.”

Gods volk, het oude Israël, is in zijn geschiedenis vaak tegen God in opstand gekomen en heeft nagelaten de sabbat te onderhouden. De sabbat werd veronachtzaamd en met de voeten getreden.

„Ook gaf Ik hun mijn sabbatten... Maar het huis Israëls was

**De Sabbat is een
gedenkteken van de
schepping — een
bijzonder teken dat God
identificeert als de
Schepper en de mensen
die deze dag houden als
zijn volk.**

weerspanning tegen Mij in de woestijn... Mijn sabbatten ontheiligden zij ten zeerste” (Ezech. 20:12-13).

Door deze zonde werden de 10 stammen van het Huis Israël in slavernij weggevoerd en verloren hun identiteit. Men denkt nu dat zij heidenen zijn, omdat zij de sabbat van God vergeten hebben.

(Als u wilt weten waar deze „verloren stammen” zich nu bevinden, bestel dan ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*.)

De straf voor het schenden van de sabbat

God waarschuwde de inwoners van Jeruzalem dat Hij de stad zou vernietigen als zij de sabbat niet hei-

ligden. „Maar indien gij niet naar Mij hoort om de sabbatdag te heiligen en op de sabbatdag geen last te dragen en binnen te komen door de poorten van Jeruzalem, dan zal Ik een vuur ontsteken in zijn poorten, dat de paleizen van Jeruzalem zal verteren zonder te worden geblust” (Jer. 17:27).

De mensen luisterden niet. Zij bleven de sabbat schenden. Het gevolg was de plundering en vernietiging van Jeruzalem door de Chaldeeën en de ballingschap van de bevolking (Jer. 52:12-30).

Na een aantal jaren bracht God een klein aantal Joden naar Jeruzalem terug. De mensen bouwden de stad weer op en erkenden de sabbat. Maar ook toen begonnen velen de sabbat te veronachtzamen.

Toen onderhield Nehemia „de edelen van Juda hierover en zeide tot hen: Wat doet gij daar voor slechts, dat gij de sabbatdag ontheiligt? Hebben ook uw vaders niet zo gedaan en heeft onze God niet daarom al deze rampspoed over ons en over deze stad gebracht? Zult gij nu nog heviger toorn gloed over Israël brengen door de sabbat te ontheiligen?” (Neh. 13:17-18.)

De mens maakt de sabbat tot een last

Na de corrigerende vermaningen van Nehemia bekeerden de meeste mensen zich en begonnen de sabbat weer in acht te nemen. De menselijke natuur heeft echter altijd de neiging om in uitersten te vervallen.

Toen Nehemia gestorven was, begonnen godsdienstijveraars, in hun vuur om de sabbat te heiligen, tot in de kleinste bijzonderheden vast te leggen wat men op de sabbat wel en niet kon doen. God had echter, in tegenstelling hiermee, geestelijke basisprincipes gegeven om in diverse situaties toe te passen.

„Niet goed genoeg,” zeiden de Farizeeën, de voornaamste religieuze groepering. „De mensen hebben niet de kennis, het begrip en de wijsheid om dat zelf te bepalen. Wij moeten

hun zeggen wat zij wel en niet mogen doen.”

En dat deden de Farizeeën dan ook. Zij stelden maar liefst 39 hoofdcategorieën van verboden werkzaamheden vast. Hiermee wilden zij voor de sabbatviering een norm vaststellen die universeel zou zijn.

Rabbi Solomon Goldman zegt op pagina 28 van zijn boek *A Guide to the Sabbath* over de rabbi's die deze regels opstelden: „Uniformiteit, waren zij van mening, kon niet worden bereikt door het geven van algemene principes, maar slechts door een vastomlijnde en gedetailleerde afbakening van wat verboden en wat toegestaan is, door zelfs voor de kleinste eventualiteiten richtlijnen te geven, door de schijnbaar onbeduidende situaties in het dagelijkse leven te beheersen en door een nauwkeurige omschrijving van de termen. Het leven, vonden zij, bestaat uit een veelheid van kleinigheden.”

De sabbat ten dienste van de mens

Hoe zuiver de motieven van deze rabbi's ook waren en hoe wenselijk ook hun doelstellingen, door hun strenge wetten maakten zij van de sabbat een instelling op zichzelf. Zij maakten van de sabbat een last, in plaats van een zegen voor de mens

zoals God had bedoeld.

Christus heeft gezegd dat de sabbat voor ons is gemaakt (Markus 2:27). Wij zijn niet gemaakt voor de sabbat. Deze dag is voor ons gemaakt om ons te helpen, om ons in staat te stellen een gelukkiger en overvloediger leven te leiden. Hij werd niet gemaakt om een last te zijn.

Het lag niet in Gods bedoeling dat de mens zich zoveel zorgen zou maken over het schenden van de sabbat dat hij op die dag helemaal niets meer durfde te doen. Daarom is dit artikel geen encyclopedische opsomming van wat wel en niet mag in iedere mogelijke situatie die op een sabbat zou kunnen voorkomen.

Onze Schepper wist dat wij iedere zevende dag moeten rusten van onze normale plichten.

Gedurende de rest van de week zijn wij allen geneigd om helemaal op te gaan in onze dagelijkse beslomeringen. God heeft dit voorzien. Hij heeft de sabbat afgezonderd als een dag waarop wij ons dagelijkse werk kunnen vergeten. Dan kunnen wij tijd besteden aan activiteiten die ons een beter begrip geven van onze relatie met God.

Van het begin af was het Gods bedoeling dat zijn sabbat een dag zou zijn van grote vreugde, een bij-

zondere dag vol zegen en geluk.

Wat betekent het te „rusten”?

God is bij twee algemene aspecten van ons leven op de sabbat betrokken. Ten eerste wil Hij dat wij op deze dag bevrijd zijn van onze verantwoordelijkheden en dagelijkse activiteiten. Ten tweede wil Hij dat ook onze geest hiervan bevrijd is. Zo kunnen wij op de juiste wijze God op deze dag eren.

Natuurlijk kunnen wij op de sabbat fysiek rusten, maar het belangrijkste is op die dag onze geest op God te richten.

Degenen die hun geest niet beheersen vinden de sabbat een last. Zij kijken verlangend uit naar het einde van de sabbat, zodat zij zich weer aan hun eigen bezigheden en genoegens kunnen wijden die toch de hele dag niet uit hun gedachten geweest zijn.

Zijn wij eenmaal in staat om op de sabbat ons denken op Gods doel en levenswijze te richten, dan zullen wij ontdekken wat een grote vreugde de sabbat is. „Dan zult gij u verlustigen in de Here” (Jes. 58:14).

Hoe kunnen wij dit bereiken? Door de vrije tijd die wij op de sabbat hebben aan extra bijbelstudie, gebed en meditatie te wijden. Dit is de enige dag van de week waarop wij

Voor zonsondergang

God wil dat onze geest op de sabbat bevrijd is van de dagelijkse plichten, zodat wij onze relatie met Hem en met andere ware christenen kunnen versterken. Daarom heeft God ons naast de wekelijkse sabbat nog een dag gegeven waarop wij onze voorbereidingen kunnen treffen. Deze voorbereidingsdag is vrijdag, de dag voorafgaande aan de sabbat.

God heeft het oude Israël de functie van de voorbereidingsdag duidelijk gemaakt toen Hij manna uit de hemel zond. De Israëlieten werd onderwezen om iedere ochtend slechts zoveel manna te verzamelen als zij die dag nodig hadden. Wat bewaard werd tot de volgende dag bedierf.

Maar op vrijdag voorzag God op

zijn wonderbaarlijke wijze in een hoeveelheid manna voor twee dagen om te worden verzameld, en zorgde ervoor dat het gedeelte voor de sabbat niet bedierf.

In deze tijd kunnen wij dit principe met betrekking tot de voorbereidingsdag navolgen door de levensmiddelen in te slaan voordat de sabbat begint.

Bereiding van voedsel

De sabbat is een feestdag, en wij kunnen ons hierin verheugen door bijvoorbeeld van een heerlijke maaltijd te genieten. Maar een dag besteed aan het bereiden van voedsel is niet een dag gewijd aan gebed, bijbelstudie en het hechter maken van

onze relatie.

In het begin van de week kunnen wij al een menu samenstellen voor de sabbat: bijvoorbeeld een brunch, een hapje tussendoor en een diner. Verder volgens kunnen wij zoveel mogelijk gerechten op vrijdag of zelfs nog eerder in de week voorbereiden.

Veronderstel dat wij een stuk gebraden vlees, gebakken aardappelen, groente, sla, en een dessert willen serveren. Wij braden het vlees op vrijdag bijna, maar niet helemaal gaar, wij maken de saus voor de salade en het dessert en bewaren die in de koelkast.

Op de sabbat kunnen wij dan het vlees en de aardappelen in de oven zetten en ondertussen de salade en de andere groente klaarmaken en de tafel dekken. Zo is de bereiding op de sabbat tot een minimum beperkt, het eten warm en smakelijk, en kunnen wij de dag volgens de wensen

ons niet druk hoeven te maken over op tijd op ons werk zijn, de betaling van rekeningen, het neerzetten van een schutting, het opstellen van schema's of het schoonmaken van ons huis.

Gods onderwijs

Lees Gods positieve onderwijs over de sabbat: „Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en [Hem] eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here” (vers 13-14).

Laten wij het principe van Jesaja 58:13-14 goed begrijpen. Wat houden „uw gewone bezigheden”, „uw zaken” en „ijdele taal” in?

1) *Uw gewone bezigheden* [uw wegen; *Statenvert.*]. Dit is onze levenswijze, onze handelwijze — dat wil zeggen, ons werk, zaken, financiën, de grote taak om in het levensonderhoud te voorzien.

Wij behoren op deze dag niet het werk te doen dat wij gedurende de rest van de week doen — de dingen die ons in staat stellen ons te voeden en te kleden, alles wat in de loop van de week tot ons materiële onderhoud

behoort.

2) *Uw zaken* [uw eigen lust; *Statenvert.*]. Het opgeven van onze eigen genoegens betekent niet dat de sabbat een dag van strenge onthouding moet zijn. Het principe is dat wij onze gedachten, tijd en energie niet in beslag moeten laten nemen door hobbies, sport en andere genoegens.

De sabbat was nooit bestemd voor activiteiten als jagen, vissen, golfen, films en televisie kijken en boottochtjes — de dingen die het grootste deel van onze vrije tijd in beslag nemen.

3) *Ijdele taal*. Dit is de geestelijke toepassing van de eerste twee principes. „Uit de overvloed des harten spreekt de mond” (Matth. 12:34). Wij spreken over wat wij denken. Onze woorden tonen wat er in onze gedachten en ons hart leeft.

Dit is duidelijk het moeilijkste principe. Wij kunnen onze eigen bezigheden en genoegens opzij zetten, maar het is veel moeilijker om er niet over te spreken of aan te denken.

Ook hierbij geldt dat wij geen farizeeën moeten worden. Het is niet zo dat wij geen fysieke zaken kunnen noemen of bespreken. Wij kunnen dit principe toepassen door onze gedachten op de positieve doelstellingen

te richten waarvoor de sabbat werd ingesteld.

De sabbat begint bij zonsondergang

Om de sabbat te heiligen, moeten wij weten wanneer deze dag precies begint en eindigt. De mens begint zijn dagen met middernacht. Maar Gods dagen beginnen en eindigen bij zonsondergang.

Lees Genesis 1:5, 8, 13, 19, 23, 31. In alle gevallen gaat de avond vooraf aan de ochtend. Verder gebiedt de Almachtige God ons zijn heilige dag te houden „van avond tot avond” (Lev. 23:32). Dat wil zeggen, van zonsondergang tot zonsondergang.

De wekelijkse cyclus is niet doorbroken sinds de mens is geschapen. Als u meer informatie over dit onderwerp wilt, kunt u ons gratis boekje *Is de tijd verstoord?* bestellen.

Gods sabbat is de zevende dag, die op de gebruikelijke kalender 'zaterdag' wordt genoemd. En omdat de dagen van God bij zonsondergang beginnen behoren wij de sabbat van vrijdagavond zonsondergang tot zaterdagavond zonsondergang te houden.

Vorbereiding op de sabbat

Om op de sabbat vrij te zijn van

van God besteden.

Huishoudelijke taken

Op de voorbereidingsdag moeten wij er ook voor zorgen dat de wekelijkse huishoudelijke taken gedaan zijn. Is ons huis schoon en netjes voor de sabbat? Is het meubilair afgestoft en de was gedaan? Kunnen wij nog bloemen neerzetten of iets anders doen om ons huis nog feestelijker te maken?

De kleren voor de sabbat moeten schoon en gestreken zijn voor de dienst. Misschien is het nuttig om ze van tevoren klaar te hangen, zodat wij op de sabbat onze tijd niet hoeven te verdoen met het zoeken naar schone, bij elkaar passende kledingstukken.

Nog een woord van waarschuwing voor de voorbereidingsdag: het is slechts een enkele dag. Laten wij niet alles wat hierboven genoemd is

proberen te doen in de 24 uur voor de sabbat begint. Vele huishoudelijke taken moeten in de loop van de week verricht worden, zodat wij de vrijdag vrij houden voor het koken en de laatste voorbereidingen.

Een smetteloos huis en een uitgebreide maaltijd zijn niet zo belangrijk als een goede lichamelijke en geestelijke conditie om de sabbat te vieren.

En nog een laatste punt: onderdruk de neiging om alle noodzakelijke dingen voor zonsondergang klaar te krijgen om daarna uitgeput aan de sabbat te beginnen. Deel de week zo in dat alles voor zonsondergang op vrijdag gereed is. Misschien is het nuttig om alles ongeveer een half uur voor zonsondergang klaar te hebben, zodat wij ons nog even kunnen ontspannen en vanaf het begin van de sabbat kunnen genieten.

— S. Hague □

„De sabbat is gemaakt om de mens . . .

... en niet de mens om de sabbat”

allerlei achterstallig haastwerk, heeft God ons geboden ons tijdens de voorgaande dag voor te bereiden. In Exodus 16:23-25 lezen wij dat wij al het werk van koken, braden en bakken op de voorbereidingsdag voorafgaande aan de sabbat moeten verrichten. God wil niet dat wij zijn sabbat vullen met vele uren in de keuken te staan.

Betekent dit dat wij op de sabbat niet een smakelijke, uitgebreide maaltijd kunnen nuttigen? Zeker niet. De sabbat is een feestdag. Maar het betekent wel dat wij de zaken vooraf moeten plannen.

Veronderstel dat wij op de sabbat een fijn stuk gebraden vlees willen serveren. Zulk vlees moet vaak twee of drie uur stoven. Wat moeten wij doen?

Wij kunnen het vlees op vrijdag braden tot het bijna helemaal gaar is. Op de sabbat hoeven wij het dan alleen nog maar op te warmen. Op deze wijze wordt de te besteden tijd op de sabbat tot het minimum beperkt en zal het vlees toch niet taai zijn.

Hetzelfde geldt voor bakken. Dit kan van tevoren worden gedaan, waarna de etenswaren in de koelkast kunnen worden bewaard tot de sabbat. Uitgebreide salades en sausen kunnen van tevoren apart klaargeemaakt worden en tot de sabbat worden weggezet.

Maar nog één woord van waarschuwing over de voorbereidingsdag: het is slechts één enkele dag. Laat dagelijkse werkzaamheden als schoonmaken, bakken, koken, boodschappen doen, klusjes in huis en de auto wassen niet allemaal liggen tot de voorbereidingsdag voor de sabbat. In dat geval zal de sabbat eerder een dag van totale uitputting zijn dan een dag van vredige rust en ontspanning met genoeg energie om met God te communiceren! Vrijdag is de dag van voorbereiding op de sabbat, niet een dag om de klusjes te doen die de hele week zijn blijven liggen.

Als wij van de voorbereidingsdag een juist gebruik maken, zijn wij in staat de sabbat in een geest van grote vreugde en verering van God te bejinnen. □

UW ONTZAGWEKKENDE TOEKOMST

Het woord 'evangelie' betekent 'goed nieuws'. Als deze boodschap werkelijk wordt begrepen, openbaart zij ons een menselijk potentieel zo overweldigend en ontzagwekkend, dat het ons in eerste instantie als niet te geloven voorkomt. Schrijf om ons boekje *Uw ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden*.

„Al uw werk”

Evenals het betalen van tienden de sleutel is tot een goed beheer van de gezinsfinanciën, zo is ook het op de juiste manier houden van de sabbat de katalysator van een goed georganiseerd leven.

De sabbat is de dag die God schiep als bron van grote vreugde (Jes. 58:13-14). Wat deed God om er zeker van te zijn dat deze dag ook werkelijk een vreugde zou zijn? Hij gaf ons deze dag vrij — wij hebben op deze dag vrij van ons werk en wij hoeven zelfs niet aan ons werk te denken of ons er zorgen over te maken. Wij hoeven ons niet schuldig of lui te voelen dat wij op deze dag niet werken; wij hebben vrij.

Maar God wist dat wij, om werkelijk van een stressvrije rustdag te kunnen genieten, zouden moeten leren onze arbeidstijd op de andere zes dagen van de week efficiënt in te delen.

Vorbereiding

Als wij beginnen de sabbat te houden, proberen velen van ons het werk van zeven dagen in zes dagen te doen. Dit is niet helemaal onmogelijk, maar het pro-

bleem is dat wij maar al te vaak het werk van twee of drie dagen in één dag proberen te persen, de vrijdag.

Vrijdag is de dag van voorbereiding. Maar degenen onder ons die een vijfdaagse, 40-urige werkweek hebben, kunnen niet die hele dag gebruiken ter voorbereiding van de sabbat. Op vrijdagmiddag al het achterstallige werk dat wij de andere dagen van de week hadden moeten doen, haastig afhandelen is niet de juiste oplossing. Iedere sabbat opnieuw een fysiek wrak zijn als gevolg van een uitputtende, bovenmenselijke inspanning ter voorbereiding van onze rustdag is niet Gods bedoeling.

Wij hebben een goede planning nodig. Laten wij beginnen een lijst van de belangrijkste verantwoordelijkheden op te stellen wat betreft het huishouden en het gezin. Schrijf alles op: huisdieren, stofzuigen, auto wassen, maaltijden voorbereiden, gras maaien. De taken kunnen onder de gezinsleden worden verdeeld. Als u alleen bent is het even belangrijk, zo niet belangrijker, om goed georganiseerd te zijn — dus maak dan ook een

lijst.

Als eenmaal de dagelijkse plichten volgens schema worden afgehandeld, kunnen de uren van de vrijdag aan de voorbereiding van de sabbat worden besteed in plaats van aan allerlei zaken die op de andere dagen van de week gedaan hadden moeten worden.

Stel het schema zo op dat er ruimte blijft voor onvoorziene zaken. Wij kunnen er zeker van zijn dat er bijna elke week iets zal zijn waardoor ons schema wordt verstoord.

Elke week een betaalde vakantie

God zegt in Exodus 20:8-9: „Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen.” Wij zullen ondervinden dat gehoorzaamheid aan dit gebod tot grotere efficiëntie in onze dagelijkse werkzaamheden zal leiden. Wij zullen elke week meer werk verzetten dan wij dachten dat mogelijk was, en ook een grotere voldoening hebben.

De sabbat is een geschenk van God — een betaalde vakantiedag om elke week van te genieten. Om evenwel werkelijk van deze dag te kunnen genieten behoren wij ook het laatste deel van zijn gebod in acht te nemen: al ons werk moet in de eerste zes dagen van de week worden gedaan. — *Dexter H. Faulkner* □

„Zalig de reinen van hart”

Op dit ogenblik lijden wij misschien aan de ernstigste soort hartkwaal. Genezing is echter mogelijk.

Philip W. Shields

Dr. Christiaan Barnard en zijn 30 man tellende operatieteam hielden de wereld op 3 december 1967 in grote spanning.

Sommigen zeiden dat het niet zou lukken. Toch werd de 55 jaar oude Lewis Washkansky een man met een nieuw hart door middel van 's werelds eerste harttransplantatie. Zijn zieke hart werd vervangen door een gezond hart van een jonge donor die bij een auto-ongeluk dodelijk gewond was geraakt.

Tegenwoordig brengen harttransplantaties de wereld opnieuw in beroering omdat het door de mens gemaakte mechanische hart, zoals de Jarvik-7, met toenemend succes wordt ingeplant. De wereld volgde in spanning de ontwikkeling rond de transplantaties bij Barney Clark in 1983 en William J. Schroeder in 1984.

Hartaandoeningen zijn vandaag de grootste medische zorg. Jezus Christus keert nu evenwel heel spoedig naar de aarde terug en zal iedereen die aan hartziekten en andere gezondheidsproblemen lijdt genezen. Dit wonder is voor Hem een gemakkelijke ingreep.

Wist u echter dat Jezus Christus op dit ogenblik bezig is een geeste-

lijke hartkwaal te verhelpen die veel ernstiger en wijder verbreid is dan alle fysieke hartproblemen? In feite heeft deze ziekte betrekking op het hart van *iedereen*.

Wat voor een geestelijke hartaandoening is dit? Voordat wij dit kunnen beantwoorden, moeten wij weten wat met het geestelijke hart wordt bedoeld.

Wat is het „hart”?

De Bijbel gebruikt de metafoor van het hart om naar de zetel of het

centrum van onze eigenschappen, emoties en houding te verwijzen.

Spreuken 3:3 bijvoorbeeld, dat over Gods geboden spreekt, instrueert: „Schrijf ze op de tafel van uw hart.” Mattheüs 6:21 vertelt ons: „Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.”

Een bijbelse verwijzing naar het hart is een verwijzing naar onze motieven, onze persoonlijke redenen voor onze handwijze.

Wat beschouwt God als een gezond geestelijk hart? Jezus Christus zelf beantwoordt deze vraag in Mattheüs 5:8: „Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.”

Een ziek geestelijk hart is dus een onrein hart. God kan en zal niemand met deze fatale ziekte tot zijn Koninkrijk toelaten.

Een godvruchtig leven is een leven met een gevende houding. De tegenovergestelde weg — de weg van zonde — heeft een leven tot gevolg met een zelfzuchtige, nemende houding tegenovergesteld aan Gods weg. De houding achter onze daden is soms belangrijker dan de daden zelf.

Toen God de profeet Samuël opdroeg om David tot de volgende koning van Israël te zalven, moest Hij Samuël eraan herinneren dat het kennen van iemands houding het voornaamste is bij het kiezen van die persoon tot koning. God vertelde Samuël: „Het komt immers niet aan op

wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan" (1 Sam. 16:7).

Op dit ogenblik kiest God mensen voor toekomstige functies als koningen en priesters, posities in zijn geestelijke regering in het spoedig komende Koninkrijk van God! (Voor meer informatie over wie God kiest en wanneer zij hun ambt zullen aanvaarden, kunt u schrijven om een gratis exemplaar van ons boekje *Uw*

Iemand met een rein hart wil God behagen. Hij is er niet op uit te zien hoe ver hij kan gaan in het veronachtzamen van Gods weg.

ontzagwekkende toekomst — Hoe de religies u misleiden.)

God heeft de wijze waarop Hij beslist wie zijn koningen en priesters zullen zijn niet veranderd. God kijkt nog altijd naar het hart, naar *ons* hart! De conditie van ons hart zal bepalen of wij worden gekozen om met Jezus Christus te regeren.

Een sluipende ziekte

Iemand met een fysieke hartkwaal kan lange tijd tamelijk gezond lijken. Zijn symptomen lijken misschien onschuldig — een beetje kortademigheid en een beetje pijn in de borst.

Op dezelfde wijze kan iemand met een geestelijk ziek hart er een tijd lang goed uitzien en zich goed gedragen. Hij kan aan de buitenkant goed lijken. God kijkt echter naar het hart, en God laat zich niet bedotten. Uiteindelijk komt de geestelijke ziekte aan het licht. Tenslotte, zal elke geestelijke hartziekte waaraan niets wordt gedaan, de gehele persoon vernietigen.

In Deuteronomium 6:5-6 zegt God dat Hij wil dat wij Hem met geheel ons hart liefhebben. God wil dat wij onze gevoelens, ons hart, met Hem en zijn levenswijze geheel laten overeenstemmen — dat wij ons volkomen toewijden aan God en zijn weg.

Meer dan daden vereist

Waarom zijn onze drijfveren en

houding voor God zo belangrijk? Waarom is onze geestelijke hartconditie van zo'n groot belang voor onze gehele eeuwigheid?

Het antwoord vindt zijn oorsprong in iemand die zeer groot was, maar die zijn potentieel te gronde richtte, de aartsengel Lucifer. De tragische geschiedenis van deze voormalige cherub kunnen wij in Jesaja 14 lezen.

Wat bracht Lucifer ertoe zich in

een geest van moord tegen God te keren? Wat ging er mis? Wat is het eerste feit dat wordt vermeld?

Jesaja 14:12 (*Statenvert.*) vraagt: „Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster”? Vers 13 geeft het ontzuisterende antwoord: „[Gij] zeydet *in uw hart*: Ik zal ten hemel opklimmen”. Het eerste wat met Lucifer misging was zijn geestelijke hart! Zijn gehele houding veranderde (Ezech. 28:17). Zijn haatdragende hart dreef hem tot verdorven daden.

God legt zoveel nadruk op onze houding omdat, als ons hart niet goed is gericht, er niets goed zal zijn.

In Mattheüs 15:19 maakt Jezus duidelijk dat elke zondige daad uit een zondig hart voortkomt: „Want uit het hart komen boze overleggingen, moord, echtbreuk, hoererij, diefstal, leugenachtige getuigenissen, godslasteringen.” De les is dat het hart moet worden gereinigd, dan zullen er goede daden volgen.

Natuurlijk kunnen wij vele indrukwekkende werken op onze naam hebben staan. Deze daden betekenen echter niets als ze uit een ziek hart of een verkeerd motief worden verricht. Job verrichtte schitterende daden; hij was „godvrezend en wijkende van het kwaad” (Job 1:1). Maar er was ook ijdelheid en eigengerechtigheid in zijn hart en die moesten worden tenietgedaan.

1 Korinthe 13:1-3 vermeldt een

aantal indrukwekkende daden en vermogens. Wij denken misschien dat iemand die het geloof heeft om een berg te verzetten, om al wat hij bezit aan liefdadigheid te geven, of om zelfs zijn leven op te offeren, wel heel geestelijk ingesteld moet zijn. Toch zegt Paulus dat dat alles niets waard is, als het hart niet gezond is. Het is van geen enkel nut (vers 3)!

In Jezus' tijd zagen de religieuze leiders dit nooit helemaal in. Zij dachten dat al hun goede daden op zich hun een grote beloning zouden bezorgen. Hun houding was echter verkeerd. Hun motivatie was er een van nemen en eigenbelang. Zij wilden dat anderen een hoge dunk van hen hadden. Zij deden lange gebeden in het openbaar en voor de schijn (Matth. 6:5), niet omdat zij oprecht met God wilden spreken. Zij waren, om kort te gaan, hypocrieten die wilden dat de mensen zouden denken dat zij rechtvaardig en bijzonder waren.

In Mattheüs 23:28 veroordeelde Jezus met kracht hun motieven: „Zo ook gij, van buiten schijnt gij de mensen wel rechtvaardig, doch van binnen zijt gij vol huichelarij en wetsverachting.” Zij hebben sommige mensen wellicht voor de gek gehouden maar God niet, want God kijkt naar het hart.

Wij kunnen van die godsdienstleiders een les leren. Is onze godsdienst niets meer dan een poging er voor anderen als goed uit te zien? Bedenk dat God naar ons hart kijkt.

Gods eigen hart

De oorzaak van alle problemen in de wereld is in wezen geestelijk. Het is een probleem van geestelijke hartziekten, van harten die tegen Gods weg zijn gericht, onbekeerde en oude harten.

Voordat wij God kunnen helpen bij het vestigen van zijn levenswijze op aarde, moeten wij, geestelijk, een volledige hartvernieuwing ondergaan, evenals Lewis Washkansky en anderen dat fysiek ondergingen. Ons hart moet als Gods hart worden: volmaakt.

Koning David werd een man naar Gods hart genoemd (Hand. 13:22). In 1 Koningen 11:4 staat dat Davids hart volmaakt, volkomen toegewijd was. Wat betekent dit?

David maakte grote fouten. Zijn

hart, of geweten, liet hem echter zijn zonden inzien. Davids fundamentele drijfkracht was God te gehoorzamen. Wij lezen over Davids moord op Uria en over zijn overspel met Bathseba (2 Sam. 11), maar wij lezen ook hoe zondig David zich voelde toen hem de omvang van de zonde werd getoond (2 Sam. 12:13).

Diep in zijn hart wilde David Gods weg gaan. Aangezien hij nog altijd van vlees en bloed was, faalde hij soms, zoals wij allemaal. In zijn hart echter wilde hij God volledig gehoorzamen en behagen. God wist dat Hij nog altijd met David kon werken, zelfs nadat hij zondigde, omdat Davids hart gezond was.

In tegenstelling hiermee liet Davids zoon Salomo zijn hart door zijn vele vrouwen en bijvrouwen vervormen (1 Kon. 11:1-6), en zijn zondige hart had zondige daden tot gevolg, waarover hij blijkbaar geen berouw had (vers 9-10).

Iemand met een rein hart wil God behagen. Hij ziet de bedoeling achter Gods wetten. Hij is er niet op uit te zien hoe ver hij kan gaan in het veronachtzamen van Gods weg, *hoeveel van Gods geboden hij ongestraft kan breken*, hoe dicht hij bij de zondige wegen van deze wereld kan komen *en toch nog als een christen kan worden beschouwd*. In plaats daarvan begrijpt hij elke dag in grotere mate dat Gods wet een positief principe is met het doel te worden toegepast, een levenswijze die al het goede voortbrengt.

Daarom verheerlijkte Jezus Gods wet en zei dat een man die een vrouw begeert „in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd [heeft]” (Matth. 5:28). Zelfs al voert een man de daad fysiek misschien niet uit, de begeerte op zich is hetzelfde als de feitelijke daad van overspel. In Spreuken 23:7 staat: „Want als iemand die zijn eigen plannen maakt, zo is hij.”

Wat ziet God?

Ziet God, wanneer Hij naar ons kijkt, een rein hart? Wat zegt onze houding over ons?

Bedenk dat wij, als wij niet opletend zijn, onszelf kunnen misleiden. Jeremia 17:9 herinnert ons eraan: „Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijker is het; wie kan het kennen?” Spreuken 28:26 verklaart:

„Wie op eigen hart vertrouwt, is een dwaas.” En Spreuken 21:2: „Elke weg van een mens is recht in zijn ogen, maar de Here beproeft de harten.”

Wij moeten weten wat God ziet wanneer Hij naar ons hart kijkt. Om te weten wat God ziet, moeten wij naar zijn Woord gaan. In Hebrreeën 4:12 staat dat Gods Woord „overleggingen en gedachten des harten [schift]”.

Wij kunnen Gods Woord als een spiegel gebruiken om ons te tonen waar ons hart, onze motieven en houding niet aan de norm voldoen.

Wat neemt de eerste plaats in in onze gedachten? Als het fysieke dingen — onze hobbie, baan, auto, huis, materiële rijkdom — zijn en niet Gods werk en onze roeping, dan hebben wij een geestelijk ziek hart. Waarover spreken wij het meest? Welke vruchten brengen wij in ons leven voort (Matth. 12:33)?

Misschien schieten wij vaak tekort. Alles is echter niet verloren.

Toen David tot volledig berouw kwam na het voorval met Bathseba, zei hij enkele belangrijke dingen. In Psalm 51:3-11 gaf hij de gruwel van zijn zonden volledig toe en smeekte God hem ervan te reinigen. Ook wij moeten tot volledig, diep en oprecht berouw komen en God vragen ons te reinigen.

In vers 12 verklaarde David: „Scheep mij een rein hart, o God, en

Wanneer het op de reiniging van ons hart aankomt, verricht God geen hersteloperatie. Hij verricht een geestelijke harttransplantatie! Hij wil dat wij een gloednieuw hart ontvangen, een rein hart. Dit wordt door de gave van de heilige Geest tot stand gebracht na berouw, doop en onze beslissing Gods leiding door middel van de heilige Geest te volgen.

Bij een fysieke harttransplantatie spelen zowel de patiënt als de chirurg een belangrijke rol. De chirurg moet volledig bekwaam zijn. De patiënt moet een positieve houding hebben en zijn lichaam moet het nieuwe hart accepteren. Helaas leeft de patiënt bij vele menselijke harttransplantaties niet lang omdat zijn lichaam het nieuwe hart afstoot.

Op dezelfde wijze moeten wij het nieuwe, reine hart van God wensen en accepteren. Wij moeten ons door ons nieuwe, goddelijke hart laten leiden en ons nieuw leven laten geven.

Herinnert u zich nog wat Jezus zei? „Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien” (Matth. 5:8).

In één opzicht kunnen wij, als wij eenmaal zijn bekeerd en ons nieuwe hart hebben gekregen, als wij eenmaal Gods wetten in ons hart en verstand hebben laten schrijven, reeds nu God „zien”. Wij kunnen meer begrijpen van de wijze waarop Hij denkt en werkt (Job 42:5), en wij kunnen zelf op die wijze begin-

Wat neemt de eerste plaats in in onze gedachten? Als het fysieke dingen zijn en niet Gods werk en onze roeping, hebben wij een geestelijk ziek hart.

vernieuw in mijn binnenste een vaste geest.” Diep berouw brengt een nieuw hart met zich mee. Zonder deze verandering kunnen wij God niet werkelijk behagen.

Om een rein hart te verkrijgen moeten wij naar de bron van alle reinheid en rechtvaardigheid gaan: God zelf. Wij kunnen ons hart niet zelf rein maken. Wij hebben Gods hulp nodig door middel van zijn heilige Geest.

nen te denken en te werken.

In uiteindelijke zin evenwel zullen wij God letterlijk zien in zijn komende Koninkrijk, wanneer wij in goddelijke geestelijke wezens worden veranderd (1 Joh. 3:1-3). Let in het bijzonder op vers 3: „En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.”

De reinen van hart zijn inderdaad gezegend, want zij, en zij alleen, zullen God zien! □

De christelijke roeping

„Wij zouden u gaarne uitnodigen voor ...”, luidde het begin van een invitatie voor een officiële dansavond waar ik onlangs heen ging. Het was met fraaie letters gedrukt, en vervolgde met het beschrijven van de elegante en prettige avond.

Ik ging erop in. En de uitnodiging was juist. Ik heb er inderdaad van genoten.

Een eenvoudige uitnodiging voor een dansavond is gemakkelijk te begrijpen. Maar begrijpen wij ook hoe God degenen uitnodigt — roept — die Hij in zijn Kerk wenst? Begrijpen wij de christelijke roeping? Dat wil zeggen, begrijpen wij wie, of hoe, of waarom God roept?

Degenen die God nu tot erfgenaam van behoud maakt, wordt geboden „waardig der roeping” te wandelen (Ef. 4:1), en hun roeping „te bevestigen” (2 Petr. 1:10). Hoe kunnen wij dit doen als wij zelfs niet begrijpen wat onze roeping is?

De basisdoctrine

Wanneer God iemand roept, inviteert Hij hem in zijn Kerk te komen om de Kerk zo te helpen bij het uitvoeren van haar grote opdracht het Evangelie aan de wereld bekend te maken (Matth. 24:14), en zich voor te bereiden om met Jezus Christus te regeren en in de wereld van morgen Gods levenswijze te onderwijzen (Openb. 2:26-27; 3:21). Dat is het voornaamste doel van onze roeping van vandaag.

Iemand die in deze tijd wordt geroepen, is ook een van de weinigen aan wie God nu behoud aanbiedt.

Alleen God besluit wie zal worden

geroepen — aan wie Hij toegang tot zijn waarheid verleent.

De leerstellingen van deze wereld

De meeste belijdende christenen menen dat God nu iedereen tot behoud roept. Anderen denken dat God degenen tot behoud roept die geroepen wensen te worden, of degenen die ernaar streven geroepen te worden door te besluiten „hun hart aan de Heer te geven”. Weer anderen menen dat God ongetwijfeld alleen het beste dat de samenleving te bieden heeft, zou moeten roepen — de „goede mensen” die God zoals zij Hem zien proberen te gehoorzamen.

Enkelen menen dat een persoon niet geroepen is, tenzij hij een soort speciale religieuze ervaring heeft gehad zoals het „in tongen spreken”. Bepaalde predikanten moeten van mening zijn dat zij de macht hebben mensen tot bekering te roepen, aangezien zij tijdens bijeenkomsten mensen bevelen naar voren te komen en Christus te belijden.

Het is verbazingwekkend, dat al deze gebruikelijke leerstellingen en impressies door de Bijbel worden weerlegd.

De bijbelse leer

Hoewel velen de bijbelse uitdruk-

king gebruiken en belijden „geroepen” te zijn, hebben weinigen ooit stilgestaan bij de betekenis hiervan.

Het Nieuwe Testament werd in het Grieks geschreven, en wij hebben slechts een vertaling. Niettemin geeft het woord „roepen” het in de Bijbel beschreven proces goed weer. Geroepen worden betekent door God uitgenodigd of verwelkomd worden.

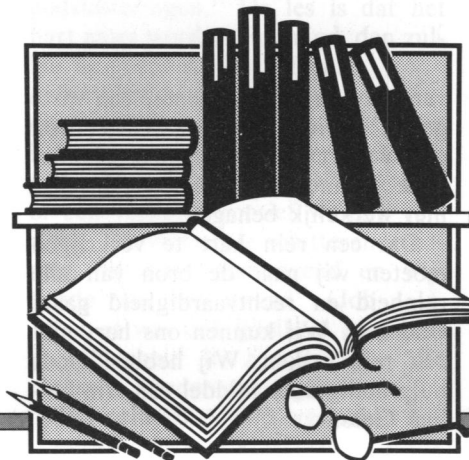
Let op de toelichting in Mattheüs 22:1-14. „Het Koninkrijk der hemelen”, zei Christus in een gelijkenis, „is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte. En hij zond zijn slaven uit om de ter bruiloft genodigden te roepen” (vers 2-3).

Gods roeping is dus heel duidelijk een uitnodiging. Galaten 1:6 zegt dat het een roeping, een uitnodiging, in de genade van Christus is (zie *Statenvert.*). 1 Petrus 2:9 zegt dat het een roeping is uit de duisternis tot het licht.

Kortom, geroepen zijn betekent dat men is uitgenodigd om lid van Gods Kerk te zijn, met alle verantwoordelijkheid die dit met zich meebrengt en de hoop op behoud. Het griekse woord dat in het Nieuwe Testament met „kerk” of „gemeente” is vertaald, is *ecclesia*, dat letterlijk „uitgeroepen” betekent. Wanneer wij zijn geroepen, maken wij deel uit van de „uitgeroepen”, dat wil zeggen, van de Kerk.

En hier moet een ander belangrijk punt beklemtoond worden: De algemene leer dat God nu iedereen roept — dat wil zeggen, dat Hij de mensheid nu probeert te behouden — is volkomen onjuist.

Toen Hem door zijn discipelen werd gevraagd waarom Hij in gelijkenissen sprak, zei Christus: „Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der he-

melen te kennen, maar hun is dat niet gegeven" (Matth. 13:11). De discipelen waren geroepen om de waarheid te kennen, anderen echter niet.

Dat betekent niet dat de anderen nooit geroepen zullen worden, alleen niet in dit tijdperk. De betrekkelijk weinig mensen die nu geroepen worden, worden geroepen om te helpen bij het bekendmaken van het Evangelie als een getuigenis (Matth. 24:14) en om zich voor te bereiden om in de wereld van morgen leraar en bestuurder onder Christus te zijn, wanneer God zal beginnen de gehele mensheid te roepen (Openb. 5:10).

Wij hebben gezien dat Gods roeping, ten dele, een uitnodiging is om samen met zijn Kerk behouden te worden. En wij hebben ook gezien dat nu niet alle mensen worden geroepen. Maar wie worden er dan nu geroepen?

Christus geeft het antwoord in Johannes 6:44. Hier verklaart Jezus, ongetwijfeld tot verbazing van de religieuze leiders van deze wereld: „Niemand kan tot Mij komen [dat wil zeggen, niemand wordt uitgenodigd of geroepen], tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke.”

Niemand kan worden geroepen tenzij God zelf besluit hem te roepen. Dit betekent dat God niet iedereen roept — niet degenen die dit wensen, niet degenen die ernaar streven, ook niet degenen die door goedbedoelende maar misleide predikanten ertoe worden overgehaald lid van een kerk te worden, en ook niet de „goeden” onder de mensen. Integendeel, Hij roept degenen die *Hij* om zijn eigen redenen besluit te roepen.

Merk op hoe Paulus ditzelfde onderwerp in Romeinen 9 bespreekt: „Het [de roeping] hangt dus niet daarvan af, of iemand wil, dan wel of iemand loopt [het op zijn eigen manier probeert], maar van God, die Zich ontfermt” (vers 16).

Paulus zegt niet, dat zij die nu niet worden geroepen, niet zullen worden behouden, maar dat hun kans op behoud niet in dit tijdperk

is, maar later.

Niettemin moeten wij ons er wel over verwonderen, waarop God zijn besluit baseert een bepaalde persoon wel of niet te roepen. God vermeldt bepaalde kwalificaties, en geeft enkele voorbeelden waaruit wij antwoorden kunnen afleiden.

De meest flagrante bijbeltekst over deze kwestie is 1 Korinthe 1:26-31, waar Paulus schrijft: „Ziet slechts, broeders, wat gij waart, toen gij geroepen werdt . . . wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is . . . dat, wat niets is.”

God kiest dus letterlijk degenen die dwaas, zwak en veracht zijn, dat wil zeggen, in de ogen van de wereld. Hij doet dit opdat degenen die worden behouden, nederig zijn en niet zelf met de eer strijken. Hij doet dit opdat allen kunnen zien, dat als God nu de zwakken kan behouden, Hij later zeker de sterken moet kunnen behouden.

Ongetwijfeld zoekt God ook andere kwalificaties, zoals de aangeboren talenten die Hij voor bepaalde toekomstige taken wenst, en een gewillige houding. Wij zien dan ook hoe Jozef en Mozes en David en vele anderen in overeenstemming met hun aangeboren talenten door God werden gebruikt, en posities in zijn Koninkrijk zullen bekleden waarbij dezelfde talenten zullen worden benut.

Een van de belangrijkste vragen die door degenen die over dit onderwerp nadenken, wordt gesteld, is waarschijnlijk de volgende: „Word ik door God geroepen — hoe weet ik dit?”

Let op Johannes 10:1-28. In deze verzen vergelijkt Christus de ware gelovigen met schapen, en Zichzelf met de herder. Hij zegt dat de ware schapen hun geestelijke herder zullen kennen omdat zij zijn stem zullen horen en zijn woorden zullen begrijpen. Kijk in het bijzonder naar

de verzen 3-6, 14, 26-28.

De essentie van de analogie is de volgende: Degene die God roept, zal openstaan voor Gods waarheid. Hij zal de waarheid begrijpen als hij haar hoort. Degene die niet is geroepen, hoort misschien wel de woorden maar deze zullen niet met begrip en geloof worden vermengd.

God roept dus door het verstand van iemand open te stellen om de waarheid te begrijpen en te geloven wanneer hij of zij de waarheid hoort. Wordt u geroepen? U wordt geroepen als u de waarheid begrijpt en gelooft. Dit is de duidelijke betekenis van vele verzen, zoals Jesaja 6:9-10, Handelingen 28:23-27, Romeinen 11:8-10 en andere.

Als God iemands verstand eenmaal heeft opengesteld voor inzicht in kennis van geestelijke aard, dan moet Hij die persoon natuurlijk in contact met de waarheid brengen, opdat hij of zij de roeping kan horen.

Sleutelverzen

Dit onderwerp is zo essentieel en dringt door zoveel algemeen aangenomen valse geloofsovertuigingen heen, dat het nuttig is enige belangrijke verzen te beklemtonen: 2 Petrus 1:10: christenen wordt geboden hun roeping en verkiezing te bevestigen. Mattheüs 22:1-14: Gods roeping is zijn uitnodiging om deel van zijn werk te worden en zich nu op behoud voor te bereiden. Johannes 6:44: niemand wordt geroepen tenzij God het initiatief tot de roeping neemt. Johannes 10:1-28 en Mattheüs 13:10-17: God roept door ons verstand te openen zodat wij de waarheid kunnen begrijpen; degenen die niet zijn geroepen, zijn geestelijk verblind.

Ja, het kan iets prettigs zijn voor een gezellig samenzijn of een feest te worden uitgenodigd. Het is echter een onbeschrijflijke vreugde onder de weinigen te zijn, die nu door God worden uitgenodigd — geroepen — om de grote opdracht te vervullen en zich voor behoud en eeuwig leven als kinderen van God te kwalificeren. □

Stel je LIEFDE op de proef

Bernard W. Schnippert

Elke dag horen wij liedjes over het paradijs van de ware liefde en over de pijn van mislukte liefdes. Hoe kun je er bij voorbaat zeker van zijn wat ware liefde is?

Het voelt zo goed, het kan niet verkeerd zijn."

„Als het verkeerd is van jou te houden, dan wil ik niet goed zijn."

„Wat is liefde eigenlijk?"

Over liefde zijn honderden liedjes geschreven, goede en slechte, en de gevoelens die ermee samengaan. En niet ten onrechte. Liefde vormt een belangrijk onderdeel van het leven.

En ware liefde, met de juiste persoon en op de juiste tijd, kan veel geluk brengen. Onware liefde echter kan massa's moeilijkheden opleveren.

Ware liefde of niet?

Vaak gaat het ongeveer als volgt: Een meisje van, laten we zeggen, 15 wordt verliefd op een oudere jongen van, laten we zeggen, 17. Zij voelen zoveel voor elkaar, en voelen zich zo meegesleept door romantiek en liefde, dat zij dingen doen die hun ouders reden tot zorg geven.

Zij zijn steeds samen. Zij beginnen met kussen en vrijen, en misschien wel meer. Dan gaan zij op zekere dag met elkaar naar bed of lopen van huis weg en trouwen.

En waarom? Omdat zij van elkaar houden. Maar is dat wel zo? De ouders denken gewoonlijk van niet. Er zijn heftige discussies tussen ou-

ders en kinderen over de vraag of het werkelijk liefde is. Uiteindelijk haalt iedereen alles door elkaar en is gekwetst.

Wie heeft er gelijk? Of, om het op een andere manier te stellen, wat is ware liefde, en hoe weet je wanneer je die ervaart?

Zelfs als je op dit moment niet verliefd bent, zul je op een dag zeker willen weten of wat je dan ervaart ware liefde is. Je toekomstige geluk hangt ervan af.

Je moet erop voorbereid zijn.

Het antwoord op de vraag of je verliefd bent, hangt af van wat ware liefde is. Maar dat is nu juist het probleem. De meeste mensen, de meeste volwassenen meegerekend,

weten eenvoudig niet wat liefde is.

Liefde is, zoals de Bijbel laat zien, een onbaatzuchtige zorgzaamheid voor wie men liefheeft. Het is een onzelfzuchtig verlangen van jezelf te geven ten behoeve van de ander.

Zelfs dan echter bestaan er verschillende soorten liefde. Er is bijvoorbeeld liefde tussen ouders en kinderen. En verder zijn er de gevoelens voor intieme vrienden wat ook een soort liefde genoemd zou kunnen worden.

Romantische liefde

In die gevallen echter zijn de gevoelens die je hebt heel anders dan de gevoelens voor het meisje of de jongen van je dromen.

Romantische liefde lijkt heel anders dan andere soorten liefde. Wat is precies datgene wat romantische liefde wordt genoemd?

Laten wij ten eerste begrijpen wat romantische liefde niet is. Het is niet de opwelling van warmte die men voelt wanneer men in de nabijheid van de persoon is van wie men

denkt te houden.

Het is niet de opwinding, de versnelde hartslag, het blozen of het transpirerende voorhoofd van de verliefde persoon.

Het is niet het dagdromen over de persoon wanneer hij of zij er niet is, en evenmin het staren naar de persoon wanneer hij of zij er wel is. Het is niet het verlies aan eetlust of de rusteloze slaap van een meisje dat aan de prins van haar dromen of van een jongen die aan het meisje van zijn dromen denkt. Nee, geen van deze verschijnselen is romantische liefde.

Dit zijn slechts fysieke en emotionele reacties en gevoelens. Ze worden door de werking van ons lichaam teweeggebracht wanneer wij in de nabijheid zijn van een persoon van het andere geslacht die aantrekkelijk is.

Ze worden misschien opgewekt door een goed figuur of goedgebouwd lichaam. Of door een lief of knap gezicht. Of door andere dingen waarvan je je niet eens bewust bent, maar die toch het effect hebben dat ze opwinding veroorzaken.

Deze verschijnselen zijn slechts gevoelens. Weliswaar gelukkige, opwindende en hevige gevoelens, maar het *zijn* slechts gevoelens, het is geen liefde.

Gevoelens plus liefde

Romantische liefde is veel meer dan alleen deze gevoelens. Zij omvat ook iets veel diepers. Dat iets is liefde zoals die eerder in dit artikel werd gedefinieerd: een onzelfzuchtige zorgzaamheid jegens degene die men liefheeft.

Romantische liefde is dus niet echt zo heel veel anders dan andere soorten ware liefde. Zij omvat het aanvullende element van de romantische gevoelens die boven werden vermeld. Deze gevoelens zijn echter niet de liefde. De liefde is niet slechts een of ander oppervlakteverschijnsel dat na een tijdje verflauwt. Liefde is veel dieper.

Dit is evenwel het punt waar veel mensen op een dwaalspoor raken. Zij verwarren romantische gevoelens en emoties met liefde. Of zij concluderen dat, aangezien zij de gevoelens van romantiek hebben, zij ook liefde moeten hebben.

De gedachte dat deze ge-

voelens een onfeilbaar teken van liefde zijn is een tragische vergissing. Liefde kan en moet deze gevoelens van romantiek teweegbrengen, maar deze gevoelens kunnen ook zonder liefde bestaan. Ze kunnen bestaan louter omdat het verstand en het lichaam van de ene persoon emotioneel op de aanwezigheid van de andere reageert.

Dit is natuurlijk, want het is Gods bedoeling dat romantische aantrekkingskracht interesse opwekt die uiteindelijk, als de mensen bij elkaar passen en oud genoeg zijn, tot ware liefde zou kunnen groeien en tot een huwelijk leiden. Dit heeft tijd nodig.

De kenmerken van liefde

Aangezien romantische gevoelens niet garanderen dat iets ware liefde is, hoe kun je dan weten wanneer dat wel het geval is? Wat zijn de kenmerken van een ware, juiste soort liefde?

Ten eerste moet ware liefde onzelfzuchtig zijn.

Iemand met ware liefde wil het beste *voor* de ander, niet *van* hem of haar. Ware liefde houdt zich niet bezig met het ontvangen van genegenheid, geschenken, aandacht of wat dan ook van de ander, maar met proberen te doen wat werkelijk het beste is voor degene van wie men houdt.

Ten tweede overleeft ware liefde problemen.

Het soort liefde dat met het eerste het beste misverstand verdwijnt, is geen liefde. Het is slechts een voorbijgaand romantisch gevoel.

Ten derde blijft ware liefde in de loop der tijd standvastig.

Dit is precies het punt waarop veel mensen, die van plan zijn te trouwen, zouden moeten stilstaan om na te denken. Een relatie die pas twee maanden duurt, is misschien niet op liefde gebaseerd, omdat zij zichzelf nog niet heeft bewezen. Liefde heeft, om te blijven bestaan, tijd nodig om te groeien.

Ten vierde, hoewel zij met romantische gevoelens gepaard gaat, verflauwt ware liefde niet wanneer de eerste romantische opwinding afneemt.

Er zou over ware liefde nog veel meer kunnen worden gezegd. Het is zo'n diepgaand onderwerp dat er jaren voor nodig zijn om het volledig

te begrijpen. Teveel mensen echter behandelen het lichtvaardig en eindigen met het soort liefde die pijn doet, met stukgelopen verhoudingen, pijnlijke echtscheidingen, voorechtelijke zwangerschappen en ongelukkige huwelijken.

Wat een treurige gevolgen, in het bijzonder wanneer je beseft dat geduldig wachten op ware liefde tot zo'n fantastisch geluk zou hebben geleid!

De valstrikken vermijden

Eén punt dat het geval vaak ingewikkelder maakt is het volgende. Wanneer je tot iemand wordt aange-trokken, overweldigd de sterke romantische gevoelens je misschien dermate dat je veel moeite hebt te beslissen of het nu werkelijk om liefde gaat of niet, zelfs als je weet wat ware liefde is.

En zelfs als je kunt zeggen dat het ware liefde is, dan zou je als je nog een tiener bent, nog niet moeten trouwen omdat je nog niet genoeg tijd hebt gehad je op de grote verantwoordelijkheden van het huwelijk voor te bereiden.

Sommige mensen denken dat als je van iemand houdt, je hoe dan ook met hem of haar zou moeten trouwen. Er komt echter veel meer voor kijken. Ben je geestelijk, emotioneel, financieel, qua opleiding enz. wel ingesteld en voorbereid op een huwelijk?

Veel mensen vragen zich af hoe zij er zeker van kunnen zijn dat een bepaalde persoon bij hen past, iemand van wie zij vonden dat die de juiste was.

De beste manier is om veel verschillende mensen van het andere geslacht te leren kennen om erachter te komen met welke soorten persoonlijkheden en karakters je het beste overweg kunt. Veel ongelukkige huwelijken vloeien eruit voort dat men het veld te snel inperkt.

Je kunt de pijn van verkeerde liefde vermijden. Bedenk dat gevoelens op zich geen liefde zijn, en tot pijn en misstappen kunnen leiden als ze blindelings worden gevolgd.

Juiste gevoelens echter, ondersteund door juiste, ware liefde, op de juiste tijd en met de juiste, geschikte persoon, kunnen juist zijn dan wat ook! □

Beest

(Vervolg van pagina 4)

koninkrijken, bestaan vanaf 476 tot de tijd dat de steen — Christus en zijn Koninkrijk — het beeld aan de voeten verbrijzelt en het koningschap aan de heiligen wordt gegeven.

Daar er in de geschiedenis nooit 10 gelijktijdige koninkrijken zijn geweest die voortkwamen uit het Romeinse Rijk, naast elkaar en tot in de tegenwoordige tijd, en daar er van 476 tot nu wel negen opeenvolgende koninkrijken zijn geweest die over dat gebied regeerden (wij zullen dit nog nader verklaren), weten wij dat de koninkrijken die door de horens worden weergegeven opeenvolgend zijn en niet gelijktijdig.

De dodelijke wond

Laten wij nu terugkeren naar onze beschrijving van het beest in Openbaring 13.

„En ik zag een van zijn koppen als ten dode gewond, en zijn dodelijke wond genas; en de gehele aarde ging het beest met verbazing achterna, en zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest de macht gegeven had, en zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk? en: Wie kan er oorlog tegen voeren? En hem werd een mond gegeven, die grote woorden en godsasteringen spreekt; en hem werd macht gegeven dit tweeënveertig maanden lang te doen” (Openb. 13:3-5).

Het hier gesymboliseerde beest is het beest dat de koninklijke luister en macht had, die worden gesymboliseerd door de muil van de leeuw (Babylon); de logge kracht gesymboliseerd door de poten van de beer (Medo-Perzië); en de snelheid, sluwheid en wreedheid van de luipaard (Griekenland).

Daar de interpretatie van deze symbolen is te vinden in Daniël 7, en aangezien het vierde dier 10 horens had, is de bijbelse verklaring van het beest uit Openbaring 13 dat het het vierde dier uit Daniël 7 is — het Romeinse Rijk, van 31 v. Chr. tot 476 n. Chr.

Het door Johannes in Openbaring 13 beschreven beest had zeven koppen, maar de enige bestaande kop in de tijd dat Johannes dit moeilijk te beschrijven beest zag (het beest met

de machtigste kenmerken van alle dieren die zijn voorgangers symboliseerden) was de kop van het vierde dier uit Daniël, dat de zevende kop had, en ook de 10 horens. Die ene specifieke kop ervan, die ten dode gewond was (Openb. 13:3) was de zevende kop: het Romeinse Rijk — de kop waaruit de 10 horens verze-

zen. De 10 horens stellen volgens de uitleg van Daniël 10 opeenvolgende regeringen voor die uit het Romeinse Rijk zouden voortkomen en zouden blijven bestaan tot de vestiging van het Koninkrijk van God bij de Wederkomst van Christus.

De dodelijke wonde was dus die welke aan het Romeinse Rijk werd toegebracht, toen het in de laatste stadia van verval onder de voet werd gelopen door de barbaren die in 476 n. Chr. aan de heerschappij ervan een einde maakten.

Merk op dat de draak het beest zijn macht gaf. Wie is de draak? Sommigen zeggen: het heidense Rome. Willen wij ons echter uitsluitend laten leiden door de interpretatie die de Bijbel van zijn eigen symbolen geeft, dan zien wij dat de draak een symbool is van Satan, de duivel.

Lees Openbaring 12: „En de grote draak werd op de aarde geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan... de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid... En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen...” (vers 9, 12-13).

„En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan” (Openb. 20:2).

De mensen aanbaden het beest (Openb. 13:4). Uit deze enkele uitspraak concluderen sommigen dat het beest het pausdom moet zijn, niet wetende dat het volk het Romeinse Rijk en zijn keizers aanbad!

Zie hoe men het beest aanbad; men zei: „Wie kan er oorlog tegen voeren?” Het Romeinse Rijk was de grootste oorlogvoerende mogendheid die de wereld ooit had gekend. Het beest doodde met het zwaard (vers 10).

De geschiedenis kent vele verslagen van de Romeinse keizerverering, want het heidendom was een staats-godsdienst. Het volgende verslag komt uit *Medieval and Modern*

Times van Robinson, een wat ouder studieboek, p. 7:

„De keizerverering: In één woord, de Romeinse overheid was niet alleen schitterend georganiseerd... iedereen werd geacht deel te nemen aan de aanbidding van de keizer, omdat die het symbool was van de majesteit en de glorie van het rijk... allen waren verplicht, als goede staatsburgers, deel te nemen aan de officiële offers aan het staatshoofd, als aan een god.” Maar, toen de zevende kop van dit grote beest in 476 ten dode werd gewond, was dat toen het einde?

Nee, de profetie zegt: „... zijn dodelijke wond genas... en hem werd macht gegeven om dit [het spreken van godslasteringen] tweeënveertig maanden lang te doen” (vers 3, 5).

De 10 horens symboliseren 10 opeenvolgende koninkdommen die uit dit koninkrijk voortkomen. Door de 10 horens die uit deze kop (het Romeinse Rijk, van 31 v. Chr. tot 476 n. Chr.) verrijzen, blijft het beest (want de 10 horens maken deel uit van het beest) dus tot de Wederkomst van Christus voortbestaan.

De tekst zegt dat een van zijn koppen ten dode gewond was. Het beest had de zeven koppen en de 10 horens. Johannes ziet het beest, terwijl het leeft in de dagen van zijn zevende kop, het Romeinse Rijk. En hoewel deze kop van het beest een dodelijke wond had, genas die wond. Vervolgens regeren de horens één voor één.

Het Romeinse Rijk in Noord-Afrika werd onder de voet gelopen door de Vandalen, die in 455 Rome plunderden. In 476 vestigde vervolgens Odoaker zijn regering in Rome, genaamd die van de Heruli. Maar deze regering genas de dodelijke wond niet, want het was slechts een regering in Rome. Het was geen Romeinse regering, maar een van barbaren uit het buitenland. Vervolgens was er het koninkrijk van de Ostrogoten, 493-554, een ander buitenlands volk dat in het gebied regeerde. Het werd echter uit Italië verdreven en verdween.

Deze drie koninkdommen, die het Romeinse gebied binnendrongen, vulden de tijd die in de geschiedenis bekendstaat als „het overgangstijdperk” (zie Myers' *Ancient History*, p. 571), dat wil zeggen, een OVER-

GANG tussen de wond en de genezing ervan.

Nu zag Daniël dat zich tussen deze 10 „een kleine horen” verhief waarvoor deze drie eerste horens werden „uitgerukt” (Dan. 7:8). Er moeten dus nog 7 horens komen.

Van die kleine horen zegt Daniël 7 dat diens „aanzien groter was” dan van de andere (vers 20; *Statenvert.*). Het pausdom overheerste alle horens die volgden volledig.

Het was door het vierde koninkrijk (gesymboliseerd door de vierde horen) volgend op de val van het Rijk in 476, dat de dodelijke wond werkelijk werd GENEZEN en het rijk werd hersteld.

De dodelijke wond genezen

In 554 n. Chr. vestigde Justinianus, de keizer van het Oosten, vanuit Constantinopel, zijn regering in Italië door middel van een keizerlijke vertegenwoordiger in Ravenna, en bracht teweeg wat in de geschiedenis als „de Restauratie van het Keizerrijk”, bekendstaat.

Lees nu vers 5 van Openbaring 13. Aan dit beest werd, toen het eenmaal was genezen, macht gegeven om TWEEËNVEERTIG MAANDEN LANG te blijven bestaan.

In de profetieën die op de tijden van de bestraffing van Israël betrekking hebben, vertegenwoordigt iedere dag een jaar in de vervulling (Ezech. 4:4-6; Num. 14:34). Het genezen beest zal derhalve 1260 jaar blijven bestaan.

Na de genezing in 554 kwam het Frankische koninkrijk (Frans), het Heilige Roomse of Romeinse Rijk (Duits, daarna de Oostenrijkse Habsburgs) en het rijk van Napoleon (Frans). Maar toen Napoleon in 1814 verslagen was, bestond het genezen beest niet langer. „Zo eindigde”, aldus West's *Modern History*, p. 337, „een regeringsstelsel dat van keizer Augustus [vanaf 31 v. Chr.] dateerde.” Het ging de afgrond in!

En van 554 tot 1814, de periode dat het „genezen beest” bestond, is precies 1260 jaar!

Op dat moment, toen acht van de horens verschenen en verdwenen waren, ging het beest zelf over in de toestand van niet-bestaan die in Openbaring 17:8 als „de afgrond” wordt gesymboliseerd.

In 1870 echter had Garibaldi de

vele kleine gewesten op het Italiaanse schiereiland tot één natie verenigd en het aldus gevestigde koninkrijk was het begin van de negende horen, die culmineerde in het fascistische bewind van Mussolini.

De „koppen” waarop de vrouw zat

Wat dit betreft zullen wij ons later meer in het bijzonder met het 17e hoofdstuk van Openbaring bezighouden. Laten wij in het voorbijgaan evenwel opmerken dat de vrouw in dit hoofdstuk nooit zat op enig ander deel van dit beest uit Openbaring 13 dan de zeven laatste horens! Zij is de „kleine horen” van Daniël 7, die meer aanzien had dan de andere, en waarvoor er drie uitvielen.

En aangezien de vrouw, in het 17e hoofdstuk van Openbaring, zat op alle zeven koppen van het beest dat daar wordt beschreven, en aangezien zij op geen van de koppen, maar slechts op de laatste zeven horens van het beest van Openbaring 13 zat, volgt hieruit dat de zeven horens van het „genezen beest” van hoofdstuk 13 de zeven koppen van het beest van hoofdstuk 17 vormen!

Merk op dat in de tijd waarin Johannes het beest zag, er vijf zijn gevallen, er één is en er één nog moet komen (Openb. 17:10).

De vijf die zijn gevallen, zijn de vijf waaraan gedurende de 1260 jaar macht werd gegeven, door het religieuze gezag, opdat het genezen beest bleef bestaan.

De ene die „is”, is het koninkrijk dat duurde van Garibaldi tot de val van Mussolini. Het was in geen enkel opzicht het oude machtige Romeinse Rijk, zodat tijdens de fase van deze negende horen (Openb. 13) of zesde kop (Openb. 17) Johannes erover spreekt als over het beest dat was en niet is, en dat opnieuw uit de afgrond zal verrijzen.

De zevende kop met zijn 10 horens, in het 17e hoofdstuk van Openbaring, zal, zoals dit hoofdstuk verklaart, de herleving zijn van het beest, het Romeinse Rijk, „uit de afgrond” door een „Verenigde Staten van Europa”, of federatie van 10 Europese naties binnen de grenzen van het oude Romeinse Rijk (Openb. 17:12-18).

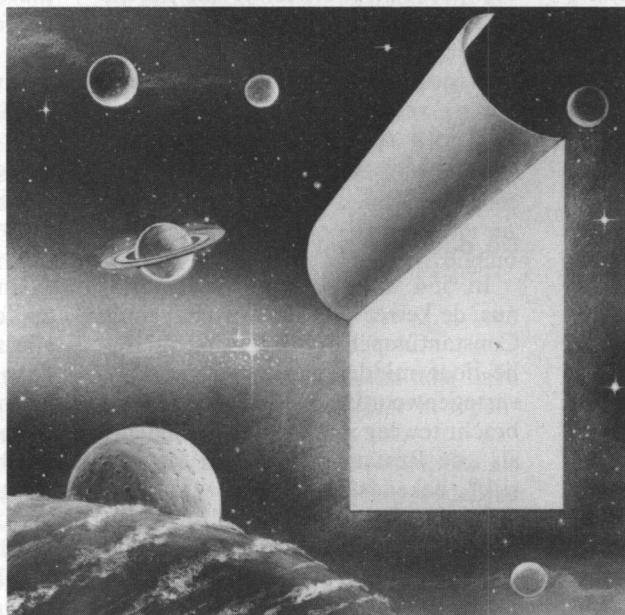
Deze herleving is nu begonnen!
(Wordt vervolgd)

BESTAAT GOD?

Sceptici betwijfelen het. Geleerden beweren dat het niet is te bewijzen, althans niet door enige bekende wetenschappelijke methode.

Toch is dit de meest fundamentele kwestie inzake het bestaan van de mens zelf, en inzake de toekomst van de hele mensheid!

Kan het bestaan van een grote Schepper-God aan iemand die rationeel denkt worden aangetoond? Is er tastbaar bewijs

dat een Opperwezen de leiding over het universum heeft? U dient persoonlijk de waarheid te kennen! Indien God inderdaad bestaat, dan

moet u weten wie Hij is en hoe Hij is, wat Hij doet en hoe uw leven daarmee in verband staat. Ons gratis boekje *Bestaat God?* levert u, met logisch bewijs, een gedegen antwoord.

